

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Erdei Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., Hiv. sz.: ...) alperes ellen energia ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. évi október hó 22. napján kelt 27.K.32.215/2009/2. számú ítélete ellen a felperes által 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság - külön felhívására 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A szolgáltató mint elosztói engedélyes biztosítja a felperes tulajdonában és használatában álló ingatlan gázellátását. A felperes 2008. májusában téves gázmérés miatt túlszámlázást vélelmezett és 1000 m³ földgázmennyiség jóváírásával számla helyesbítést kezdeményezett a szolgáltatónál. Ezt a kérelmét a szolgáltató nem teljesítette, ezért a felperes a gázmérőórájának pontossági vizsgálatát kérte. A felperes megbízottja a 2008. május 28. napján kiállított munkalappal igazoltan - a 12974970 gyártási számú, BK-G-4T típusú, 19745 m³ óra állású gázmérőórát - a felperesi fogyasztási helyen leszerelte és becsomagolta. A munkalapon feltüntetett adatok valóságát a felperes aláírásával igazolta. A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (a továbbiakban: MKEH) a 2008. augusztus 25-én kiadott bizonyítványban az elvégzett vizsgálat eredményeként azt rögzítette, hogy a felperesi gázmérőóra a szemrevételezés és pontosság

szempontjából is megfelelő, hiteles mérésre alkalmas. A 2008. szeptember 22-én a felperes jelenlétében lefolytatott metrológiai vizsgálatról készült jegyzőkönyvben tett szakértői megállapítás szerint a mérőeszköz a rendeltetésszerű használat okozta változásoktól eltekintve megfelel az engedélyezési dokumentációnak.

A szolgáltatóval lefolytatott egyeztetés után a felperes panasszal fordult az alpereshez. Részletezve előadta kifogásait a szolgáltató eljárásával kapcsolatosan. Kiemelte, hogy jelentős késedelemmel került sor a mérőóra bevizsgálására. Sémlemezte, hogy a metrológiai vizsgálatkor a gázmérőóra számlasora - fotófelvétel bizonyítja - 19744,859 m³ volt, míg leszereléskor a munkalap által igazoltan az óraállás 19745,00 m³ volt. Hivatkozott arra, hogy a gázmérőóra szétszerelését végző szakember észlelte, hogy a gázmérő egysége vadonatúj, teljes gyári zsírban van, amely megjegyzése szerint meglepő egy 9 éves gyakorlatilag szabadban lévő mérőóránál. Álláspontja szerint ezek a körülmények kétségessé teszik, hogy a fogyasztási helyen leszerelt mérőóra vizsgálatára került-e sor. Jelezte, hogy a szerkezeti vizsgálat eredményéről nem értesült, mert a jegyzőkönyvet nem kapta meg. Kérte 1000 m³ gázmennyiség jóváírását, valamint a mérőóra bevizsgálásával kapcsolatos költségek megtérítését.

Az alperes a 2009. április 30. napján kelt ... számú határozatában kötelezte a szolgáltatót, hogy a földgázellátás minőségi és szolgáltatási színvonalának be nem tartása - a mérő pontossági vizsgálatának késedelmes elvégeztetése - miatt 5000 forint kötbért fizessen meg a felperesnek. Előírta, hogy a szolgáltató a MKEH által elvégzett szerkezeti vizsgálatról készült jegyzőkönyv egy példányát küldje meg a felperesnek. Ezt meghaladóan a felperesnek a gázmérő pontosságát kifogásoló panaszát elutasította azzal, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a fogyasztási helyen leszerelt állapotban került megvizsgálásra a gázmérő. A gázmérő számlálóállásának kismértékű eltéréseivel összefüggésben pedig elfogadta a szolgáltatónak azt a magyarázatát, miszerint a leolvasáskor az Üzletszabályzatban foglaltak szerinti egész m³ adatokat kell megadni. Rögzítette továbbá, hogy a felperesnek a szolgáltatóval szemben fennálló kártérítési igényének elbírálására hatásköre nincs, azt a felperes polgári peres eljárásban érvényesítheti.

A felperes keresetében kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra való kötelezését. Álláspontja szerint az alperes nem kellően körültekintően tárta fel a tényállást és a rendelkezésre álló adatokból okszerűtlen következtetésre jutott a panasz elutasítása tekintetében. Hangsúlyozta, hogy az alperesnek a panaszban megjelölt bizonyítatlan körülményeket tisztáznia kellett volna, oly módon, hogy nyilatkoztatja a vizsgálatot végző személyeket avagy ismételt vizsgálatot rendel el. Tévedett az alperes, amikor elfogadta az óraállásra adott szolgáltatói magyarázatot tekintettel arra, hogy a szolgáltató Üzletszabályzatának nincs olyan rendelkezése, ami azt írná elő, hogy az általános leolvasáson túl a fogyasztói panasz miatti gázmérő leszerelésnél is egész értékű m³ adatokat kell megadni, és a számláló tizedes jegyeit nem kell figyelembe venni. Megismételte azt a kifogását, hogy mivel nem ismerte a metrológiai szerkezeti

vizsgálati jegyzőkönyvben írtakat, elesett annak lehetőségétől, hogy arra észrevételt tehessen és bizonyítási indítványt terjesszen elő.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a fogyasztói panasz kivizsgálásánál a szolgáltató Üzletszabályzata kerekítésre vonatkozó előírást nem tartalmaz, de a mindennapi gyakorlatban ez egy szokásos és bevett eljárás. A kerekítés alkalmazásával a szolgáltató jogszabálysértést nem valósított meg. A rendelkezésre álló dokumentáció egyértelműen azt támasztja alá, hogy a fogyasztási helyről leszerelt mérőórát vizsgálták és ennek eredményeként az került megállapításra, hogy az műszakilag megfelelő, és hiteles mérésre alkalmas.

A perbe a szolgáltató - értesítés ellenére - beavatkozni nem kívánt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget téve hozta meg döntését. Rögzítette, hogy a metrológiai szerkezeti vizsgálati jegyzőkönyv szerint a mérő nem szennyezett, egyéb rendellenességre utaló megállapítást nem tartalmaz, ezért a vizsgálatot végző szakembernek a felperes által hivatkozott kijelentései az ügy megítélése szempontjából irrelevánsak. A gázmérő az eljárás során mindvégig beazonosítható volt, ezért kétség kívül kizárható, hogy nem az a mérőóra lett megvizsgálva, amit a fogyasztási helyről leszereltek. A felperes észrevételezés nélkül aláírta azt a munkalapot, amelyben a mérőóra állásaként 19745 m³ került feltüntetésre. Az elsőfokú bíróság nem értékelte az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésként azt, hogy a felperes csak később kapta meg a metrológiai szerkezeti vizsgálaton készült jegyzőkönyvet.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének és az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Hangsúlyozta, hogy a szolgáltató Üzletszabályzata szerint nem lehet kerekítést alkalmazni, erre nincs jogszerű lehetősége, ezért ez magyarázatként - a gázmérő leszerelési és vizsgálati órállása közötti eltérésére - nem fogadható el. Az alperes határozatában nem adott arra választ, hogy a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt órállás helyett milyen alapon fogadott el egy másik órállást. Ennek hiányában alappal feltételezhető, hogy a mérőórát manipulálták és lehetséges, hogy ugyanazon a gázórán történt a vizsgálat, de nem a leszerelési állapotában. Nyilvánvaló, hogy egy kilenc éves, gyakorlatilag a szabadban álló mérő belső szerkezete nem lehet olyan állapotban, mint egy új, gyári zsírban lévő mérőóra szerkezete, amire a vizsgálatot végző szakember is utalt. E kérdéskör tisztázására sem az alperes, sem a bíróság nem törekedett.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte érdemben helyes indokai alapján.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a felperes fellebbezése és az alperesi ellenkérelem korlátai között vizsgálta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában írtaknak megfelelően eljárva a tényállást feltárta, és ítélete indokolásában rögzítette, hogy miért nem tartotta elfogadhatónak a felperes érveit, és mely tények és körülmények figyelembevételével utasította el a felperes keresetét. A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a döntését megalapozó következtetéseivel, így azok megismétlését szükségtelennek tartotta, mivel a felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozataihoz képest újat nem adott elő, és az ítélet jogszerűségét megdöntő indokokat nem hozott fel.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes és az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadó fellebbezési érvelésre figyelemmel kiemeli, hogy egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, miszerint a felperesi panasz kivizsgálása során az alperes a jogszabályban előírt feladatát teljesítette, mert az ügyben feltárt tények és körülmények értékelését elvégezte, a szolgáltató részéről benyújtott iratanyagban foglaltakat összevetette a felperesi nyilatkozatokkal és az ennek eredményeként levont következtetéseit és megállapításait határozata tartalmazza, ezzel a szükséges körben eleget tett tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének.

A felperes panaszának tárgya az volt, hogy a gázmérő által mutatott mennyiségű gázt nem fogyaszthatta el, ami abból adódhatott, hogy a gázmérő ezres helyi értékű számdobja megugrott, így 1000 m³-es túlszámlázást vélelmezett. Ezért kérte a gázmérő mérésügyi felülvizsgálatát. Az e körben elvégzett pontossági vizsgálattal kapcsolatosan a felperes észrevételt nem tett. A metrológiai vizsgálat közben elhangzott szubjektív tartalmú megjegyzésekre hivatkozott, de ezt meghaladóan nem jelölte meg, hogy ez miért, milyen módon és mennyiben igazolja állításait; ok-okozati összefüggést nem tárt fel, nem bizonyított.

Nem merült fel olyan bizonyított adat, ami az elvégzett vizsgálatok szakszerűségét, objektivitását kétségessé tenné; a kerekítés szabályai szerinti óra leolvasásból adódó eltérés ténylegesen csak a literekben mért gázmennyiség tizedes jegyeiben jelentkezett. Ez önmagában nem teszi aggályossá a gázmérő pontosságát érintően tett megállapításokat, az ellenőrzések eredményeit, a releváns tényezőket és nem alkalmas annak igazolására, de még csak valószínűsítésére sem, hogy a gázmérő a felperesi panaszban kifogásolt módon mért volna. Helyesen állapította meg az

elsőfokú bíróság, hogy az a körülmény, hogy a metrológiai vizsgálatról készült jegyzőkönyvet csak később kapta meg a felperes, nem minősíthető akként, hogy ügyféli jogait ne tudta volna érvényesíteni, hiszen jelen volt a vizsgálaton.

A felperes részéről előadottak - a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében előírt - bizonyítási kötelezettség teljesítésének hiányában nem cáfolják meg döntő erővel a panaszát elutasító hatósági döntés alapjául szolgáló mérőóra hiteles és pontos mérésre való alkalmasságát megállapító vizsgálati eredményeket, továbbá a közigazgatási eljárásban beszerzett iratokban foglaltaknak megfelelően feltárt tények és körülmények megalapozottságát.

Mindezek folytán az elsőfokú bíróság okszerű következtetésre jutott akkor, amikor megállapította, hogy az alperes a vonatkozó anyagi és eljárási jogszabályi előírásoknak megfelelően hozta meg a döntését.

A másodfokú bíróság a sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapesten, 2010. évi április hó 08. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke **dr. Bacsza Andrea** sk. előadó bíró
dr. Vítál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő